

EPISTOLA
 SUPER
OBITU
 VIRI
 NOBILISSIMI, AMPLISSIMI, CONSULTISSIMI,
DN. JOHANNIS CHRISTIANI
NOTTNAGELI,
 PRÆTORIS CYGNEÆ URBIS
 HACTENUS MERITISSIMI,
 CUI
 D. XII. Kalendas Martias MDCCXIV.

JUSTA EXEQVIARUM PERSOLVEBANTUR,
 AD
VIRUM
 NOBILISSIMUM, AMPLISSIMUM, EXCEL-
 LENTISSIMUM,
DN. GEORGIUM
WILHELMUM
 KIRCHMAYERUM,
 GRÆCARUM LITERARUM IN ACADE-
 MIA WITTEBERGENSI PROFESSO-
 REM PUBLICUM CELEBERRIMUM,
 SCRIPTA

M. GEORGIO ANDREA Vinhold. R.

CYGNEÆ,
 TYPIS JOH. DAV. FRIDERICI

53.

VIR EXCELLENTISSIME,

Acturam non contemendam fecit Cygnea nostra: cum proximis diebus superioribus **NOTTNAGELUM** suum, Virum præcipua cum laude memorandum, occulta nobis Supremi rerum Moderatoris lege, fato perfunctum suo, extinctumque vidit. Qui enim in foro Cygnensi, Nobilissimi Senatus autoritate, una cum cæteris justitiæ vindicibus, disceptantes audiebat, ad lites civium vel placide componendas, vel ex sanctissimis legum placitis decidendas, vel alia quadam temperandas moderatione Præses datus: cujus mollibus alloquiis & vultu ad pacem composito Partes dissidentes fruebantur: ejus nunc os oculosque in mortem clausos, exuviasque corporis monumento sepulchrali hodie inferendas merito omnes lugemus. Te quoque, **VIR CELEBERRIME**, cum universa domo Tua, altius in pectus demissurum vulnus hoc, quod insperata Avunculi tam reverenter habiti mors incussit, atque sensus imos pervasuram esse tanti doloris acerbiter, facile ad credendum, qui tenerrimum Tuorum amorem non ignoramus, inducimur. Et quis est, qui æterno marmor non incidat vel in urnis tam venerabile nomen, & lacrymas tam pias non approbandas sibi potius, quam improbandas existimet? Nam si quemcumque agre ferimus fortunarum nostrarum amissum: quarum tamen nunquam irreparabile damnum existit: si animum abjecturi videmur sæpe, calamitatem peculio nostro immisissam quoties fama denunciatur, aut ipsimet oculis cernimus; quidni multo magis tam chari capitis, & tot non minus felicitatum, quam meritum cumulis referti, migrationem ex hac mortalitate inviti ac propemodum impatientes accipiamus? Inter felicitates ejus jure primo loco Wittebergam ponimus, sedem illam omnium doctrinarum, omnis sapientiæ, omnium virtutum officinam. Heic natus infans Noster an. 1656: mense Maji, confestim parentibus ad bene sperandum, bonis auspiciis, signum aliquod sustulit: heic nutricis in gremio magna cum spe luit puer, & prima garrulitate amemus perperavit limina: nec omen defuit, futurum aliquando, ut eandem urbem & patriam haberet, & ingenii excolendi magistrum. Quod quidem augurium non fallax eventus postea, ille humanorum consiliorum arbiter certissimus (id quod veritati, non auribus damus) manifesto comprobavit. Augebatur ista nascendi fors, si a Deo recesseris, etiam nativitatibus autoribus. Etenim natus patrem nactus fama dudum per orbem terrarum nobilitatum, Christophorum Nottnagelum, Mathematicum superiorum in Alma eadem Leucorea Professorem Publicum, dum viveret, meritißimum: cujus opera Mathematica, præsertim ad architecturam militarem spectantia, jamdudum merebantur profecto, usus communis gratia, typis cum rerum nostri seculi augmentis evulgari; matrem autem fortitus Elifabetham Krembergiam, omnem felicioris fortunæ, speique, in quam alebatur, mensuram impleisse videri poterat. Ille quidem tota animi contentione eo annis est perpetuo, quoad hujus lucis usura ipsi obtigit: ut filium omnibus doctrinis, quibus ingenium ad studia literarum, ad sapientiæ incrementa, mentisque culturam; animus vero ad inculpatos mores imbibendos paulatim traducitur, partim erudiret ipse, quantum discens teneritas permittebat: partim aliis erudiendum traderet. Hæc, post excessum mariti desideratissi-

tissimi, qui in annum 1665, incidit, suum Johannem Christianum amore, cura, vigilantia pro educatione honestissima filii suscepta, plus fovit: quam apud Romanos Cornelia Gracchos suos: aut inter homines Christianorum sacris initiatos, Augustinum suum Monica. His tantis bonis insigne ornamentum accedebat, variarum occasio peregrinationum. Quippe noster, depositis primum studiorum Academicorum in patria rudimentis, animi perficiendi causa, Jenam se contulerat: inde redux factus, Wittebergam aliquantisper rursus cum tenuisset: moxque Philuream quoque matrem salutasser: forte fortuna evenit, uti moribus Generosi Juvenis de Reimniz gubernandis præpositus, Francofurtum ad Oderam adiret; fatis ita moderantibus, quorum inextricabiles nexus nemo mortalium explicabit. Sic ergo Nottnagelius, in Europæ theatrum velut admissus, Daniam, Italiam, Belgium, Germaniam, postremo & Poloniam (Gallia eum tum belli impetus prohibuit) & in his potissimum urbes principes magna cum voluptate vidit ac perlustravit. Non caruit fructu suo talis discendi cupiditas, ardorque inclarescendi exteris etiam nationibus: sed, præterquam quod filium Illustrissimi Domini de Schöning, eo tempore eminentis in militia Saxonica Imperatoris, morum ac disciplinæ moderator, gubernavit; simul Dresdam appulit denique: fortunam fautricem quieti suæ, seu potius dextram Præpotentis Numinis, in hanc urbem nostram ipsum ducentem, luculentis indicis expertus est. Vacabat ea tempestate Prætura Cygnea: & Nottnagelia dexteritas multisque speciminibus probata fides, integritasque vitæ Amplissimo Senatui nostro commendabatur sic: ut de eo in Prætoriam dignitatem eligendo concordibus suffragiis consentiret. Quod munus sibi demandatum qua diligentia gesserit: qua alacritate expediverit: quo candore, qua constantia administraverit: cum facta loquantur, tacere satius erit, quam pauca dicere. Certe si tantum valeret in laudanda fide Viri hujus infantia mea: quantum in procurandis negotiis suis ejus assiduitas valuit: non minus ego in ornando bono cive pariter ac bono viro censei deberem orator: quam in vita civili bonus Senator evasis: cujus laudibus dicendis ego aciem ingenii intendissem. Pietatem semper habuit comitem sibi B. Prætor noster, & de Deo religiose cogitare: de gratia & misericordia ejus sermonem facere: divinis contemplandis delectari: alios sacra prædicantes sacra intentione sustinere: omnia sua negotia ad Deum, omnium bonorum sentem, referre: seculi fucosas facies contemnere & pronihilo putare: & cum his omnibus in Triumphatore hostium nostrorum unico, in Domino salutis, Christo, unice triumphare, solide gloriari, constanter refici: & sanctis istiusmodi jubilis omni in vita acquiescere: & hic denique, cæteris omnibus posthabitis, oblectamenta sua, solatia sua quærere consuevit. Jam parvi æstimamus illud veterum Aegyptiorum: quando ex collo ejus, qui inter iudices suos primarium obtineret locum, Numinis imago pendebat, gemmis & auro confecta: quod Numen ipsi veritatem nuncupabant. Hoc videlicet signo ostendebant, iudicis animo orique veritatem inesse oportere: hanc, quoties illam conspiceret, semper omnibus præferendam. Haud externum decus Noster, haud fragilem aut caducam formam præferbat: imaginem vere divinæ veritatis, quam assequi studebat, præferbat, amantissimus simplicitatis non rudis illius & stolidæ; sed generosæ, qualis Dolabellæ; sed nobilis,

qualis

qvalis Cn. Domitii; sed eminentis utilitate sua innoxia, qvalis iterum Domitii quondam summis laudibus prædicabatur. Unde ei sæpenumero plus arridebat nimium credere, quam parum, ex suo ingenio alios æstimanti. Et erat præterea, ubi secreta quædam sua, sicut natura ad affabilitatem propendebat, in amici effunderet finem: ut ut alias sua tanquam in sacrario Vestæ asservari vellet: ne in profanos incurrerent oculos. Quemadmodum facies ejus virilem formam præ se ferens, animum quoque genio seculi conformem spondebat: & alacritas illa, & viva moderatio in gestu, in motu corporis, & in oratione, humanis artibus expolitam spirabat dotem naturæ: in qua lepor externus cum candore animi sine fisco commiscebatur: ut integritas morum cum elegantia formæ, quam dignitas vitæ commendat, certare videretur: ita accedebat huc linguæ Gallicæ cognitio, quam in patria primoribus labiis gustatam, Genève & Argentorati demum penitus perceperat: quæque eidem non exiguo tum ornamento, tum adjumento in congressibus erat. Tria duntaxat, Fautor optime, Te non celabo in hac festinatione mea: Quod beate defuncto nihil gratius in juris quasi diribitorio sedenti accidere potuit, quam si liceret pollicem premere, more Judicium Romanorum, quod proni favoris esse existimabatur, contra ingratißimum evadebat, pollicem vertere, qui ritus damnantem significabat: siquidem libentius pro reconcilianda gratia laborabat, quam pro rigido jure usurpando: Quod, Philippi Macedonis exemplum secutus, indulgit amicis, sed quatenus licebat, integra Judicis opinione: Quod adversus auri vim animum indomitum gessit: neque in arcem suam vel asinum auro onustum, ut mihi in ultimo conventu coram confirmavit, ascendere passus est, contra avaritiam pugnam pugnavit inexpugnabilem. Jam demum post molestissimum quinquaginta & octo annorum confectum vitæ spatium, nequicquam opem medicam adhibente D. Joh. Ernesto Richter, in Circulo Voigtlandico & hac urbe Physico Celeberrimo, redditus est æternæ quieti; recreata prius per Dn. Confessionarium, Johannem Schinckium, deinde & per M. Gotthardum Schusterum, utrosque Verbi divini ad Aedem St. Catharinæ vigilantissimos, atque in doctrinis cælestibus assiduos Præcones, recreata, inquam, & refecta anima, portum æternæ tranquillitatis adeptus est. Jam non sedendum est ei amplius in Tribunali: nulla, ut Romanis Judicibus, opus est vel trabea, vel prætexta: stolam indutus est sanguine tinctam immaculati Agni: hac superbit, hac pompas omnes hujus vitæ longe fastidit. Habes de Notnagelio in Tuum, imo & nostrum, adeoque commune solarium. Nos **PATRIBUS** hujus urbis **VENERANDIS** dolorem testati Collegam; Curia juris dicundi Antisitem; civitati universæ civem huic similem & justitiæ moderatorem cælitus apprecamur! Te autem, **VIR EXCELLENTISSIME**, in decus Academiae vestrae, & literarum Græcarum a nobis fugientium stabilitamentum, fervet Deus, annisque etiam seris præstet incolumem! Servet & Venerandum Dn. Socerum Tuum, **D. JOHANNEM HOELTZELIUM**, consummatae doctrinæ lectum, & in causis agendis peritissimum artificem, cum tota familia sua, in nostrum, & Tuum quoque emolumentum! Scriptum Cygnæ d. XII, Kal, Mart. 1714.

EPISTOLA
 SUPER
 OBITU
 VIRI
 NOBILISSIMI, AMPLISSIMI, CONSULTISSIMI,
 DN. JOHANNIS CHRISTIANI
 NOTTNAGELI,
 PRÆTORIS CYGNEÆ URBIS

GENUS MERITISSIMI,
 CUI

Kalendas Martias MDCCXIV.

ÆQUIARUM PERSOLVEBANTUR,

AD

VIRUM
 NUM, AMPLISSIMUM, EXCEL-
 LENTISSIMUM,

GEORGIUM

HELMUM

RCHMAYERUM,

M LITERARUM IN ACADE-

TEBERGENSI PROFESSO-

PUBLICUM CELEBERRIMUM,

SCRIPTA

ORGIO ANDREA Winhold, R.

CYGNÆ,
 PIS JOH. DAV. FRIDERICI

53.

